

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Juraja Majchráka a sudcov JUDr. Petra Krajčoviča a JUDr. Ing. Antona Jakubíka v trestnej veci proti obvinenému **I. D. a spol.**, vedenej na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 1 T 51/2003, prerokoval na neverejnom zasadnutí 20. decembra 2007 v Bratislave dovolanie, ktoré podal obvinený I. D. proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo 14. decembra 2006, sp. zn. 29 To 20/2006 a rozhodol

t a k t o:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. sa dovolanie obvineného I. D. **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e:

Rozsudkom Okresného súdu Ružomberok zo 16. marca 2005, sp. zn. 1 T 51/2003 bol obvinený I. D. (spoločne s obvineným J. P.) uznaný za vinného z trestného činu sprenevery spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 248 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. (bod 1. rozsudku) a z trestného činu porušovania povinností pri správe cudzieho majetku spolupáchateľstvom podľa § 9 ods. 2, § 255 ods.1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. (bod 2. rozsudku) na tom skutkovom základe, že

ako spoločníci a konatelia spoločnosti T., spol. s r. o., M. L., R., IČO X. po tom, čo I. D. v mene spoločnosti, ktorú zastupoval, so Správou štátnych a hmotných rezerv Slovenskej republiky, IČO X., uzatvoril zmluvu o skladovaní hmotných rezerv č. X. a zmluvu o obmene hmotných rezerv č. X. z 11. marca 1996 a dodatky k týmto zmluvám a J. P. bol poverený vybavovaním záležitostí, týkajúcich sa Správy štátnych hmotných rezerv, zverených spoločnosti T., spol. s r. o., R., v presne nezistenom čase, pravdepodobne v období od 6. augusta 1998 do 2. februára 1999 po predchádzajúcej vzájomnej dohode

1. dali príkaz na vyskladnenie mrazeného hovädzieho a bravčového mäsa, tvoriaceho predmet štátnych hmotných rezerv v objeme 8 114 kg zo skladov M., a. s., Ž., IČO X., sídliacej na ulici M. R. č. X. a v objeme 8 835 kg zo skladov spoločnosti T., spol. s r. o., K., IČO X., sídliacej na ulici S. č. X. v K., uvedené mäso následne nechali spracovať v závode spoločnosti, ktorú zastupovali, pričom rovnaké množstvo vyskladneného mäsa v rámci dohodnutej súbežnej obmeny do zásob štátnych hmotných rezerv, spravovaných spoločnosťou T., spol. s r. o., nedoplnili, čím porušili najmä ustanovenie čl. I. ods. 4 oddielu A, článok I ods. 6 oddielu B, článok III, ods. 2, ods. 3 oddielu C zmluvy o obmene hmotných rezerv č. X., článok III. ods. 16 zmluvy o skladovaní hmotných rezerv č. X. a tiež ustanovenie § 9 ods. 1 písm. a/ zákona Národnej rady Slovenskej republiky o štátnych hmotných rezervách , znemožnili okamžité použitie 16 949 kg zásob štátnych hmotných rezerv a spôsobili tak škodu Správe štátnych hmotných rezerv Slovenskej republiky, IČO X. vo výške 2 054 371,20 Sk,

2. nedali príkaz na vyskladnenie a naskladnenie mrazeného bravčového a hovädzieho mäsa, tvoriaceho predmet štátnych hmotných rezerv v intervaloch stanovených v článku III., ods. 3, ods. 5 oddielu C Zmluvy o obmene hmotných rezerv č. X. a nezabezpečili, aby došlo k pravidelnej súbežnej obmene zásob štátnych hmotných rezerv v dohodnutej 12 mesačnej dobe obmeny, v dôsledku čoho na zásobách štátnych hmotných rezerv, spravovaných spoločnosťou T., spol. s r. o., R., u mäsa v objeme 112 337 kg, skladovaného v prevádzke M., a. s., Ž., IČO X., sídliacej na ulici M. R. č. X. v Ž. a u mäsa v objeme 14 191 kg, skladovaného v prevádzke spoločnosti T., spol. s r. o., K., IČO X., sídliacej na ulici S. č. X. v K. došlo k prekročeniu povolenej lehoty obmeny a k prestarnutiu celkom 126 528 kg mäsa, ktoré muselo byť zo zásob štátnych hmotných rezerv vyčlenené, nakoľko sa stalo pre účely ochrany ekonomiky Slovenskej republiky a pre riešenie mimoriadnych situácií, brannej pohotovosti a výnimočného stavu nepoužiteľné, čím porušili najmä ustanovenie § 9 ods. 1 písm. a/ zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 82//1994 Z.z. o štátnych hmotných rezervách a spôsobili tak škodu Správe štátnych hmotných rezerv Slovenskej republiky IČO X. vo výške 10 086 686,52 Sk.

Za to bol obvinený I. D. podľa § 248 ods. 3 a § 35 ods. 1 Tr. zák. odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere štyri roky, pre výkon ktorého bol zaradený podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. do prvej nápravno-výchovnej skupiny.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený I. D. (rovnako ako spoluobvinený J. P.) v zákonnej lehote odvolanie, ktoré odvolanie Krajský súd v Žiline uznesením zo 14. decembra 2006, sp. zn. 29 To 20/2006 ako nedôvodné podľa § 256 Tr. por. zamietol.

Proti citovanému rozsudku Krajského súdu v Žiline obvinený I. D. podal dovolanie prostredníctvom obhajcu JUDr. J. R.. Tento mimoriadny opravný prostriedok oprel o dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., t.j., že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Dovolateľ namietal, že konanie obvineného nebolo možné posúdiť ako trestný čin sprenevery a trestný čin porušovania povinností pri správe cudzieho majetku, pretože nedošlo k naplneniu subjektívnej a ani objektívnej stránke týchto trestných činov. Pokiaľ išlo o povinnú obmenu štátnych hmotných rezerv, táto bola dohodou spoločníkov a konateľov zverená do správy obvineného P., hoci zmluvu o skladovaní a obmene štátnych hmotných rezerv podpísal aj obvinený D.. Už to, že sa nekonštatuje v skutku, kedy presne došlo k porušeniu povinností obvineného nasvedčuje tomu, že nebola preukázaná subjektívna stránka konania obvineného. Dovolateľ z toho usudzuje na záver, že odvolací súd vykonané dôkazy nesprávne vyhodnotil a právne posúdil, pretože on sám nemal vedomosť o tom, že sa nevykonávali riadne obmeny skladovaných hmotných rezerv (čo mal na starosti J. P.), preto ani nemohol byť uznaný zo spáchania súdených činov. Nebol navyše vykonaný dôkaz, ktorý by preukazoval, že až po tom, čo podpísal zmluvu o skladovaní a obmene štátnych hmotných rezerv, nedochádzalo k pravidelnej obmene rezerv. Z dokladov je zrejmé, že ani predtým sa taká obmena pravidelne nevykonávala, pretože by to znamenalo že by sa denne nevykonala obmena mäsa počas piatich mesiacov po viac než 1 000 kg mäsa denne. Z toho potom logicky vyplýva, že k obmene mäsa pravdepodobne nedochádzalo aj pred augustom 1998, v ktorom smere však nebolo vykonané dokazovanie.

Podľa obsahu kontrol vykonaných neskôr, o čom svedčí aj výpoveď zástupcu ŠHR K., boli zistené iba drobné nedostatky. Je vylúčené aby za taký krátky čas od augusta 1998 do konca januára 1999 vznikol schodok na obmenách mäsa v takom rozsahu, ako sa to uvádza v obžalobe. Súdny z uvedeného pohľadu nedostatočne zaoberali dokazovaním jeho zavinenia na zistených nedostatkoch. Porušením hmotnoprávných ustanovení zákona bolo aj posúdenie prihlášok do konkurzného konania zo strany štátnych hmotných rezerv a posúdenie rozsahu vzniknutej škody. Pri ustáľovaní škody súdy vôbec nebrali do úvahy, že údaje prestarnuté mäso bolo vyhodnotené ako mäso použiteľné do spotrebiteľskej siete, preto nemohla byť ustálená cena 1 kg takého mäsa iba na 15,- Sk, ako to urobil konateľ spoločnosti T. p. W.. Ak za túto cenu mäso predávali, potom škoda vznikla práve jeho konaním a nie konaním dovolateľa. Aj v dôsledku toho dovolateľ považuje použitie právnej kvalifikácie súdeného skutku za nesprávne.

Obvinený I. D. v dôsledku uvedených dôvodov v podanom dovolaní navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol, že rozhodnutím odvolacieho bol porušený zákon z dôvodu § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. v jeho neprospech v dôsledku nesprávneho posúdenia súdeného skutku. Zároveň navrhol, aby najvyšší súd zrušil dovolaním napadnutý rozsudok Krajského súdu v Žiline a aby odvolaciemu súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané oprávnenou osobou prostredníctvom obhajcu (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. a § 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.) avšak súčasne zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Tr. por., lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu, ktorý je určený k náprave v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení, čo celkom zreteľne vyplýva z konštrukcie jednotlivých dovolacích dôvodov podľa § 371 ods. písm. a/ až písm. i/ Tr. por., resp. aj z ustanovenia § 374 ods. 3 Tr. por.

Nemožno v tomto smere predovšetkým prehliadnuť, že dovolacie dôvody obvineného sú v posudzovanej veci prakticky totožné s jeho obhajobou pred súdom prvého stupňa a s odvolacími námietkami, s ktorými sa súdy oboch stupňov zaoberali a v odôvodnení svojich rozhodnutí vyrovnali.

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok neslúži k revízii a náprave skutkových zistení, ktoré urobili súdy prvého a druhého stupňa. Svedčí tomu aj dikcia ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, upravovať alebo meniť iba súd odvolací, pretože dovolací súd nie je všeobecnou treťou inštanciou, zameranou na preskúmanie všetkých rozhodnutí súdu druhého stupňa. Samotnú správnosť a úplnosť dovolací súd nemôže skúmať už aj z toho dôvodu, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať.

V dôsledku uvedeného iba z poukazu na nesprávne skutkové zistenia alebo nesúhlasu s hodnotením vykonaných dôkazov v konaní pred súdom prvého stupňa a súdom odvolacím, nemožno vyvodzovať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Naznačený dovolací dôvod je daný v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení. Dovolanie je teda určené k náprave právnych chýb rozhodnutia vo veci samej, pokiaľ tieto chyby spočívajú v právnom posúdení skutku alebo iných skutočností podľa noriem hmotného práva. V konečnom dôsledku z toho vyplýva, že s poukazom na dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nie je možné domáhať sa preskúmania skutkových zistení, na ktorých je rozhodnutie založené. Uvedený dovolací dôvod pripúšťa iba tzv. právne námietky vo vzťahu ku skutkovému stavu, zistenému súdmi nižších súdov. Skutkový stav je v rámci rozhodovania o dovolaní, opierajúcim sa o dôvod dovolania podľa

§ 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., hodnotený len z toho hľadiska, či skutok alebo iná okolnosť skutkovej povahy boli správne právne posúdené. Správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže ani skúmať ani meniť.

Z pohľadu dovolacieho súdu treba predovšetkým uviesť, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. Pokiaľ tomu tak nie je a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom ale v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu a jeho podstatou sú námietky správnosti skutkových zistení alebo hodnotenia dôkazov súdmi nižšieho stupňa, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

V posudzovanej veci súdy oboch stupňov (Okresný súd Ružomberok ako súd prvého stupňa a Krajský súd v Žiline ako súd odvolací) zhodne skutkovo uzavreli, že obvinený I. D. (spoločne so spoluobvineným J. P. - každý svojou mierou) postupovali vedome v rozpore so Zmluvou o skladovaní hmotných rezerv a o obmedzení hmotných rezerv, ktorú uzavreli so Správou štátnych hmotných rezerv Slovenskej republiky. V tomto smere súdy oboch stupňov v odôvodnení svojich rozhodnutí detailne a výstižne uviedli, z akých dôkazov pri ustáľovaní skutkového stavu vychádzali, ako tieto dôkazy hodnotili, pričom dovolací súd so zreteľom na dovolaťelom uplatnený dôvod vytýkaných pochybení podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., t.j. správnosť a úplnosť zisteného skutku nemohol skúmať a meniť.

Existenciu uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. obvinený I. D. podľa obsahu podaného dovolania videl celkom zjavne v skutkových zisteniach prvostupňového a odvolacieho súdu, týkajúcich sa záverov o jeho zavinení, nesprávnom určení výšky škody a pod., ktoré považoval za nesprávne aj v dôsledku podľa jeho názoru chybného hodnotenia vykonaných dôkazov.

Z uvedeného v konečnom dôsledku vyplýva, že rozhodnutie napadnuté dovolaním obvineného I. D. nespočíva na nesprávnom právnom posúdení skutku ani

na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení, pretože skutok, tak ako bol súdmi oboch stupňov zistený, vykazuje znaky trestných činov, z ktorých bol obvinený I. D. uznaný za vinného. Preto ním uvádzaný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nie je daný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací so zreteľom na uvedené zjavné nesplnenie podmienok dovolania podľa § 371 Tr. por. dovolanie obvineného I. D. odmietol na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 20. decembra 2007

**JUDr. Juraj M a j c h r á k , v.r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia: